

فقام و خدمت خواجہ علاء الدین بعد از وفات خواجہ بزرگ بصعاً بنیان دادند
 و متوسطه ندیش کسی پیش از دستا ندید که حضرت خواجہ فرموده بودند که در صحبت ما
 خواهی بود پیش ایشان رنم و ما دام جرات ایشان در صحبت ایشان بودم و جناب خود
 از نثار مآبانی خواجہ ناصر الدین عبیدالله امام الله تعالی طلاله زاده علم افکار
 الطالبتین صحبت ایشان رسیده اند فرمودند که در هرات بودم سر امام عیبه خدمت
 مولانا یعقوب پدشاه شد متوجه ولایت صفایان شده و بخت و مشقت بسیار
 با نثار رسیده و از سخنان ایشان چنان معلوم میشد که آن راه را تماماً ترک کرده
 رفته بودند فرمودند که چون صحبت ایشان مشرف شد بر روی مبارک ایشان
 اندک سازی که موجب نفرت طبیعتی باشد بود و با من در لباس سیاه است
 و درشت گوی ظاهر شد و چندان سیاست نمودند و در پشت گفتند که
 نزدین بود که باطن من از ایشان منقطع شود و مرا یا اسقام حاصل کرد بسیار
 بیخون و مغموم شده بار دیگر مجلس شریف ایشان رسیدم بر من بصفه
 مجبونی چنان ظاهر شد که هرگز هیچکس را چنان محبوب ندیده بودم
 و با من لطف بسیار نمودند و درین وقت که خدمت خواجہ بن سخن میفرمودند
 در نظر این فقیر بصورت عزیزی آمدند که مراد بطه اراکت و محبت تمامیت
 وی بود و چندان بود که از دنیا رفته بود و فی الحال خلع آن صورت کردند که مر
 نصیب آن شد که نشانی آن صورت همین در دنیا من بوده باقی بعد از آن

که مولانا سعد الدین کا شغری است که در
 سوره میفرمودند قدس سره که این صورت
 کا لبرقی الخالفت نمود و این نوع نصرت رایج
 تصرفت در قوت محتله را اول است
 در تبذل صورت عنده و صاحب تصوف

از بعضی

۲۳

از بعضی همراهان شنیده که وی هم آنرا مشاهده کرده بود و عقیده از بعضی
 آنست که این خلع و لبس صورت بشعور و اختیار ایشان بود تا آن حدی که
 که از مولانا یعقوب نقل کردند چنین استماع افشاره است که خدمت مولانا
 می فرموده اند که طایب که صحبت عزیزی می آید چون خواجہ عبیدالله می آید
 چراغ مهیبا ساخته و روغن و فیتله آماده کرده همین کوکب در آن می آید
 خدمت خواجہ عبیدالله فرمودند که خدمت مولانا یعقوب با شیخ زین الدین
 خوانی رحمه الله تعالی پیش مولانا شهاب الدین سیرالی هر سه ستور بوده
 روزی از من پرسیدند که میگویند شیخ زین الدین بحال واقع و تعمیر نما
 مشغولی می نماید و در احوال اهتار تمام دارند گفتیم ای چنانست ساعت
 از خود غایت شدند و طریق ایشان چنان بود که ساعتی از خود غایت
 می شدند چون حاضر شدند در آن بیت را خواهند دید که چو غلامان همه را
 کیم نه ششم نه ششم پرستم کجید پیش خواند کویر خواجہ علاء الدین عبد
 رحیم الله خدمت خواجہ عبیدالله فرمودند که خواجہ علاء الدین محمد
 از اصحاب خواجہ بزرگ بود و خدمت خواجہ و نیز صحبت خواجہ مجید با سا
 فرمودند که خواجہ علاء الدین واستغراق داشت و بغایت شیرین سخن بود
 و کاه بودی که در میان سخن از خود غایت شدی و فنی که خواجہ مجید را با بعضی
 مبارک می بردند و بر آن می خردند اندکی از کبار سمرقند گفتند که از خدمت